

NOVA, ESTRANA Y CURIOSA RELACIÓ,

TITULADA:

«ANAR PER LLANA Y TORNAR CHOLLAT»

Que en vers catalá publica lo honorable Doctor Carnestoltes, ab las llicencias necessarias y expressament autorisat per lo Moro de casa Guiu autor de la mateixa y testimoni dels fets que en ella se contenen, pera experencia de caps de casa y jovens sense such, y pera passatems de rogles de donetas.

1.ª PART.

Ja que es moda molt usada
Tots los fets cantar en vers,
Vull que una historia en mas trovas
Llegeisca tot l' univers.

Es historia molt salada,
Que també te molt de dols,
Qui tinga roña que rásqui
Que á l'era sempre hi ha pols.

En Tito sota una vella
Costurera s' va posar,
De la vella sens cuidar-se
Per una jove mirar.

Era tan jove que T. A. T. A.
L' hi deia 'n Tito contrit
No pensant que l' millor dia
Ñech.....l' hi fes com lo cabrit.

Mes que dich jo, si á la fi
Ja me 'n vaitg de l' historieta,
Escoltaume que avocar
Dech encara una estonetá.

Un estel aparegué
No m' recorda en quina fetxa
Que portaba en mitg T. A. T. A.
Y per cua llarga fletxa.

Fletxa que segons lo Moro
Caigué allá á la mitja nit
Sobre 'n Tito, que s' trobava
Espatarnat en son llit.

Al dolor de la ferida
S' alsá y aguaitá al balcó
Mira l' estel y se l' hi omplan
Los morros de sa dolsó.

Ja l' ténim fet una malva
Ja l' cor l' hi vá fent trip trap;
Per taparli l' nero falta
A Tarrasa estopa y drap.

Aquí comensa una serie
De fets á cual mes bonichs:
Assaltan la bella en massa
Estels aixis grans com clics.

La costurera me n' llansa
Ara fils, ara botons
Betas, sintas y trensillas
Y bons rastres de cordons.

Passa un noy, vinga un soldat;
Te petit, pren lo de plom,
Un cunill del's que vellugan,
Un canonet per fer pom.....

Mes tart que 'ns divertirém
Anirem á Balagué.....
Y despues..... ¿cuant val lo coche?
¿Ca! ,deixin, ja l' pagaré.

Ecsetra ecsetra, ¿que volen
Per Barcelona? no res.
Que s' divertixque y l' hi probe
Si sel's ofereix res mes....

No señó. gracias, ah, escolti
Una pessa trobará
De Música que carbasson
L' hi diuhen, ¿la portará?

Si prou: já la portaré,
Descuydin;... hasta la vista.
A deu Tito: ¡Qu' es bon chic!
La Tata s' queda molt trista.

Marcha 'n Tito á Barcelona.
Y sens comprar ni un chiulet,
Ni enterarse de las modas
Va rodant com un ximplet,
Buscant lo carbasson magno,

La pesa de gran concert
Que s' tocará á tota orquesta
Per un fadri molt cap vert.

Ja la tenim; vinga un album
Ab chifras y ab retrato,
En bauler per los dulces.....
Vaitg á ser felis un rato.

No assossega: torna prompté
A la porteria del Moro
De casa Guiu; pus li parla
Lo seu cor mes que cap lloro.

2.ª PART.

ó sia: giran la truita.

Ja ha tornat de Barcelona,
Avuy es lo dia gran,
Besamanos se prepara,
Tito s' está engalanant.

¿Noya? vingan las botinas;
¿Quin pantalon? lo milló,
L' armilla blanca, l' sombrero,
Corbata nova y paltó.

Arreglau tot, no t' descuidis...
Avuy no s' entent de fenyá,
Telégrafo tot lo dia
Pe l's finestrons ne fa senya.

Ja solas la T. A. T. A. y mama
Sap en Tito que s' estan,
Y ¡plaf! se l's presenta 'l mosso
Lo mes curro y elegant.

Y obsequis y oferiments,
Presenta la pessa y album
Junt ab los demes presents.
Tremolant los ho entrega

No sabent si acceptarán,
Y per fi prenenlos diuhen
Gracias de obsequi tan gran,
Con tal modestia pagarli.

¿Ara nosaltres podrem?
Ah.... no'm parlin no, caramba!
D' aixó sino renyirem,
Jo sobradament me trovo

Pagat ab la aceptació,
Que de ma oferta sencilla
Han fet á son servidó.

Y aixis contents y felisos,
Los uns ja lo dols llepant,
Y l' altre fent mil castells
S' allsan, y tots tres s'en van.

Al poch temps que 'n Tito á casa
Ha arribat molt satisfet,
Vé una maritornes lletxa
Y saluda al señoret.

Y tot seguit sens preambul
L' album que n' ha presentat
Li entrega, dihentli, l' amo
Res li vol del que ha portat.

Peró la capsá de dulce
Com ja l' habian llepat
La T. A. T. A. y mama no poden
Tornarla, y s' ho han callat.

A la pobra criadeta
La va traurer ab mals mots,
Y diuhen que l' varen veurer
Del vehinat casi tots.

Que s' estiraba las barbas
Y de rabia com furios
Messegant sempre n' anaba,
Los ulls roigos com un gós.

A casa diu que volia
Posar foeh, desesperat,
Los vehins li aconsellaban
No fes semblan disbarat.

Tot anaba de revolta,
Los fadrins y las criadas
Los trastes y hasta l's ninots
De cartró feyan bocadas.

Lo Moro que tot ho veyá
Sentint tan gran rebombori
Entrá pel' forat del pany,
Y s' tancá dins l' escriptori.

Al Tito va endormiscar
Y en los somits li mostrá
Que buscant llana en la T. A. T. A.
A 'n ell lo baren chollá.

Pus si feya paperinas
Per agarrar vint mil naps,
Altres pescaban ab canya,
Mes Tito, no lligá camps.

Per so cuan ho conegué
Y vegué que mes llarch bras
Era l' que fullar debia
Lo niu hont ell posá l' nas,

Tot era ferne quartetas
Si ha sortit de la cassola,
Y hara es alta com la Seu
Y res més: no mes tabola.

Perque aixis com l' han chollat
Y ha servit de borinot
Crech que ara mateix la T. A. T. A.
Lo repelaria á bot.

Ara Tito deu pensar
Y ab ell los caps sensse such
Que no es bó per anar á Roma,
Un mal caballot ó ruch.

Senyó Tito, passi ho bé;
No vaigi l' mon embromant
Per que d' hont menos se pensa,
Surten les llebres saltant.